

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV TIL: Andresen, Johan; Andresen, Marie Vilhelmine FRA: Andresen, Kresten (1915-02-13)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV TIL: Andresen, Johan; Andresen, Marie Vilhelmine FRA: Andresen, Kresten (1915-02-13)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 77. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000081.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Cuy, 13. 2. 1915.

Kære Forældre!

Nu er der igen gaaet lang Tid, inden jeg har faaet skrevet; men Tiden løber rent fra mig Vi har det saa roligt her, saa man næsten skulde tro, der var Fred; men undertiden bliver man rusket ud af sin Indbildning, og saa ved man, at der er Krig i Verden endnu. Det er mærkeligt, til højre og venstre skyder de uafbrudt, men hos os er der næsten altid roligt, og Geværilden er helt forstummet. Jeg har under dette Felttog skudt tre Skud af, og jeg vil garantere for, at de sidder i vor egen Traadforhugning; og under Slaget ved Soissons affyrede jeg ikke et eneste Skud. Jeg har læst i den tyske Generalstabsberetning, at dette Slag sidestilles med Gravelotte og St. Privat i 70. Det er vel en hel Del overdrevet, særlig med Resultaterne nu og da.

Der er lige kommet Telegram her, at der er taget 26,000 Russere til Fange. Hvordan det forholder sig, véd jeg ikke. Nu er der kommet ny Forstærkning hertil for det Tab, vi har haft ved Soissons. De Folk er saa uhyre indbildske og slet ikke til at snakke med, de véd jo alt saa nøje . . .

Det er en hel Maaned siden vi var ved Soissons. Ja, Tiden gaar, og det er godt. Vi er nu altid fri for Tjeneste hele Dagen igennem. Først ved Mørkets Frembrud kommer vi ud til Arbejde og Vagttjeneste. Derfor er vi temmelig sikre for Granater

Nu er det Søndag og vi bliver kommanderet til Feltgudstjeneste. En Time før vi skal træde an, kommer der Bud, at vi skal møde i Kappe og lange Støvler. Saa skal vi til at pudse over Hals og Hoved, og naar I kan tænke Jer, hvordan en sort Mantel ser ud fra Skyttegravnen, saa kan I forstaa, hvilket Arbejde det koster at faa det sorte til at skimte igennem. Vi er i en god Stemning til Kirkegang.

Præsten taler i høje Toner om, hvor lykkelige vi er, at vi faar Lov til at opleve de store Tider. Vi synger første og sidste Vers af »Vor Gud han er saa fast en Borg« — andet A'ers springes over, (Vor egen Magt den er kun svag, let kan os Fjenden fælde), det passer jo ikke saa godt ind i Stemningen